

РЕШЕНИЕ

№ 2264

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я.Димитров, като разглежда дело номер 6 по описа за 2012 година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на адв. Р., пълномощник на [фирма] срещу решение от 26.10.2011г на СРС по нахд № 6341/2011г. Претендира се неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, като се моли съда да постанови друго, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление. Сочи се, че РС не е обсъдил наведените възражения от жалбоподателя. На първо място неправилно било становището на СРС, че при съставяне и връчване на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения. Е. Ч. била упълномощена само и единствено да получи констативен протокол и отговор по постъпилото становище, но не и за съставяне и предявяване на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Твърди се, че връчване на АУАН на лице без представителна власт, по последици се приравнява на невръчване на АУАН. Твърди се, че в случая АУАН не е подписан от нарушителя и административно-наказващият орган не е следвало да издава наказателно постановление, а единствено да върне акта на съставителя за надлежното му предявяване. Според касатора подадените в 3-дневния срок писмени бележки по акта не санират процесуалното нарушение по непредявяване на АУАН. Прави се искане съдът да отмени изцяло решението на СРС и вместо него да постанови друго, с което да отмени обжалваното наказателно постановление като постановено при допускане на съществено процесуално нарушение.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Р., която поддържа жалбата. Посочва, че съществува противоречие между диспозитива и мотивите на съдебното решение. На следващо място твърди, че поддържа становището за допуснати съществени процесуални нарушения при изготвяне на наказателното постановление. При неуважаване на горните възражения, претендира маловажност на случая поради липса на вредоносен резултат.

Ответникът по касационната жалба, Комисия за защита на потребителите, редовно призован, не изпраща представител.

СГП чрез прокурор Д. взема становище за неправилност и незаконосъобразност на решението на РС.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 26.10.2011г на СРС по нахд № 6341/2011г, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на РС е валидно и допустимо.

По отношение на направеното възражение за постановяване на решението при съществено процесуално нарушение касаещо противоречие между мотивите и диспозитива, АССГ приема следното: В действителност на л.3 от решението, абзац 3-ти- последно изречение, СРС е приел, че жалбата е основателна, като с диспозитива на решението е потвърдил наказателното постановление. АССГ приема, че се касае за грешка при изписването на това изречение, с което се приема, че жалбата е „основателна”, тъй като решението в неговата цялост е непротиворечиво и извежда изцяло аргументи за законосъобразност на наказателното постановление с изключение на това единствено изречение.

По наведеното възражение за постановяване на съдебното решение на СРС при неправилно приложение на закона , касаещ предявяване на АУАН, съдът приема следното: Съгласно разпоредбата на чл. 43 ал.1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише. Разпоредбата е императивна. Непредявяването на АУАН и неподписването му от нарушителя е съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление и само на това основание. Съгласно разпоредбата на чл. 52 ал.2 от ЗАНН, когато наказващият орган установи, че актът не е бил предявен на нарушителя, същият се връща за предявяването му.

В конкретната хипотеза се установява по безспорен начин, че наказаното дружество е

[фирма]. Видно от представеното удостоверение за актуално състояние, същото се представлява и управлява от Д. А. Д.. От представения оригинал на съставения акт за установяване на административно нарушение е видно, че същият не е предявен на управителя и представителя на фирмата. В преписката се намира упълномощаване, с което управителят на дружеството упълномощава Е. Ч. да представлява дружеството пред КЗП за получаване на издаден констативен протокол, но не и съставяне и предявяване на АУАН.

Касационната инстанция споделя изводите на касатора, че предявяването на АУАН на лице без представителна власт по отношение на наказаното лице, има характер на непредявяване на същия. Наказващият орган не е отстранил този порок, като не е върнал акта за предявяването му на наказаното лице.

АССГ в настоящия касационен състав приема соченото нарушение за съществено и основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление на това основание.

Предвид горното АССГ приема, че обжалваното решение на СРС от 26.10.2011г по нахд № 6341/2011г следва да бъде отменено като постановено при неправилно прилагане на материалния закон, и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.10.2011г на СРС по нахд № 6341/2011г, вместо което постанови:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № К – 023199 от 10.03.2011г на председател на Комисията за защита на потребителите.

Решението е окончателно.

Председател:

/Пламен Горелски /

Членове:

.....

/А. А./

.....

/М. К./